

Срби су живи „Кинески зид“ Европе

12.1.2017.

Демографска динамика, Мухамедова пракса, историјат првих исламских држава, проповеди хоџа и муфтија, трговачки интереси, империјална логика, верски занос и друго су учинили да проширење и експанзија буду међу главним особинама ислама (што на западу до недавно није било довољно познато). Демографско-политичко језгро ислама на северу Африке и на Блиском и Средњем Истоку већ вековима посматра Европу као добар и богат плен.

Постоје 4 основне приступне тачке Ислама ка Европи: то су три велика полуострва на југу Европе: Пиринејско, Апенинско и Балканско и Исток Европе (велика копнена маса) који насељавају претежно Источни Словени - Руси.

Упркос вишевековној окупацији Шпаније од стране Мавара, Пиринеји су због географске, етничке и политичке конституције неповољна прилазна тачка срцу Европе, а то се и у већој мери може рећи за Италију. Руске државе су због велике површине, војничке традиције и империјално-војне моћи Москве врло неприступачан прилаз Европи. Остаје Балканско полуострво као јасно најпогоднији и најприкладнији приступ исламског империјализма ка Европи из више разлога.

1. Географски положај на југо-истоку Европе је такав да омогућује брз приступ и ефикасну фортификацију без превеликих трошкова и ризика;
2. Овај простор је већ вековима успешно користила Отоманска империја у покушајима да освоји Беч; постоји велико искуство Турака око метода владавине и одржавања покорности;
3. На Балкану већ постоје вековима јаке муслиманске заједнице: Албанци у Албанији, а затим у Македонији и на Косову и Метохији; Муслимани у Босни и Херцеговини; Муслимани у Рашкој Области у Србији; Турци око Истанбула (Цариграда) и у делу Кипра; итд;
4. Муслимани на Балкану имају доста већи природни прираштај од Хришћана и процентуално имају све већи удео у укупном броју становника; велики број младих, образованих Хришћана одлази на рад у западне државе због чега у балканским државама често на једног запосленог долази један пензионер или је старосна структура још гора; у многим насељима је остало само старачко становништво или су опустела;

5. Балкан је политички фрагментисан и нестабилан: подељен је на неколико етничких заједница и држава: Грчка, Србија, Бугарска, Румунија, Македонија, Црна Гора, Кипар, Босна и Херцеговина; ове државе немају довољно снаге нити међусобне сарадње и координације да се одупру великој инвазији муслимана;
6. Период комунизма је оставио дубок негативан траг на Хришћанско становништво које је у великој мери изгубило своје друштвене установе и механизме, традицију, морал, патриотизам, побожност, елан, породичне вредности, итд;
7. **Политика САД и ЕУ од 1990. према Балкану је екстремно про-муслиманска и посебно анти-српска (неколико војних интервенција, санкције и др против Срба)** што је додатно погоршало ситуацију;
8. Исламска верска доктрина захтева да се поврате територије на којима су Муслимани некада живели и владали, а сада су протерани; итд.

Српски народ од 14. века има улогу живог „Кинеског зида“ и највеће препреке продору ислама ка централној Европи: Велика битка и рат на Косову Пољу 1389., између српског Православног и турског исламског царства уз погибију оба цара (Лазара и Мурата) на бојном пољу уз страховите губитке на обе стране (обе војске су практично уништене) – дочекани су са одушевљењем у европским престоницама, а остали су до данас велика опомена освајачима да је српска војска на копну изузетно моћан и опасан противник.

Након пада Православних балканских држава у вишевековни мрак исламског ропства, српски народ је, по налогу Беча, формирао Војну Крајину која је вековима успешно штитила Европу од продора Отоманске империје. Турци су приметили војне способности и јак карактер Срба стога су масовно одузимали мајкама тек рођену децу и од њих у својим војним гарнизонима стварали елитне војне јединице јањичара (којима је промењена и вера). Такође, две велике сеобе Срба са простора Косова и Метохије, Македоније итд са неколико стотина хиљада људи су бежећи од турских и албанских злодела завршиле свој пут једним делом и у областима јужног Руског Православног царства, где су такође дали велики допринос одбрани јужне границе Православне империје од Турака.

Срби су дакле вековима живи Кинески зид који раздваја две вере, културе, начина живота и цивилизације, али тај зид је данас у веома лошем стању због напада са обе стране и грешака самих градитеља зида.

Србија / отаџбина